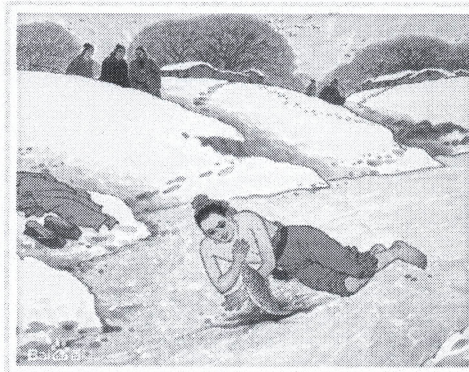

นิทานสุภาษิตจีน (82) 成语故事 (八十二)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียงไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้คือ 卧冰求鲤/卧冰求鲤 wò bīng qiú lǐ (หว่ว บิง ฉิว หลี่) โดย 卧 wò หั่ว แปลว่านอน คำว่า 冰 bīng บิง แปลว่า น้ำแข็ง 求 qiú ฉิว แปลว่า ค้นหา จับ 鲤/鲤 lǐ หลี่ แปลว่า ปลาคาร์พ เมื่อนำมารวมกันเป็นภาษิตแปลว่า นอนบนน้ำแข็งจับปลาคาร์พ มีความหมายแฝงว่าการกระทำที่แสดงถึงความกตัญญูอันยิ่งยวด นิทานที่มาของสุภาษิตเล่าว่า

ที่เมืองซานตงประเทศจีน มีแม่เฒ่าสายหนึ่งชื่อแม่รักตัญญู 孝河 xiào hé ซื่อเหวอ มีหมู่บ้านหนึ่งชื่อหมู่บ้านกตัญญู 孝村 xiào cūn ซื่อเหว ซุน และมีศาลเจ้าแห่งหนึ่งชื่อว่าศาลเจ้าผู้กตัญญู ภายในศาลเจ้าแห่งนี้มีป้ายผู้กตัญญูตั้งอยู่ ในหมู่บ้านกตัญญูมีเด็กชายคนหนึ่งนามว่า 王祥 Wáng Xiáng หวัง เสียง เด็กชายหวัง เสียงกำพร้า

(ที่มาภาพ HYPERLINK “<https://baike.baidu.com/pic>”
<https://baike.baidu.com/pic>)

แม่ตั้งแต่ยังเล็ก พ่อของหวัง เสียงจึงแต่งงานใหม่ แม่เลี้ยงของหวัง เสียงก็เข้าตำราแม่เลี้ยงใจร้ายในแทบทุกเรื่อง แม่เลี้ยงหาเรื่องใส่ความหวัง เสียงเป็นประจำ ส่วนพ่อก็ไม่ช่วยปกป้องลูกชาย แต่กลับเห็นดีเห็นงามไปกับภรรยาใหม่เสียทุกเรื่อง เมื่อเป็นเช่นนี้ แม่เลี้ยงก็กลั่นแกล้งใช้หวัง เสียงทำงานหนักเกินวัย หวัง เสียงไม่โกรธและเชื่อฟังคำสั่งพ่อและแม่เลี้ยง จนกระทั่งหวัง เสียงเติบโตเป็นหนุ่มแล้ว

แม่เลี้ยงก็ยังหาเรื่องใส่ความหวัง เสียงเสมอ วันหนึ่ง ขณะที่หวัง เสียง กำลังทำสวนอยู่หลังบ้าน รู้สึกไม่สบาย จึงเข้าไปพักผ่อน แม่เลี้ยงมาเห็นเขาก็คิดว่าเป็นคนเกียจคร้าน พ่อมาถึงก็ช่วยแม่เลี้ยงตำว่าหวัง เสียงอีก เขาไม่มีโอกาสแก้ตัวก็ถูกพ่อไล่ให้ไปทำสวนต่อ หวัง เสียงกลักรู้สึกผิด

ต่อสังขารอันอ่อนล้าไปทำงาน ชาวบ้านสงสารหวัง เสียงยิ่งนัก ครั้งหนึ่ง แม่เลี้ยงหวัง เสียงล้มป่วยอาการหนัก พ่อหวัง เสียงได้เชิญหมอมาตรวจอาการ หมอบอกว่า ยาที่เตรียมนี้ต้องกินพร้อมกับซูบปลาคาร์พจึงจะรักษาอาการได้ ช่วงเวลานั้นเป็นฤดูหนาว แม่น้ำแข็งทั่วกลายเป็นน้ำแข็ง พ่อหวัง เสียงกลัวใจมาก ทันใดนั้น หวัง เสียงก็วิ่งออกจากบ้านตรง